Грамадскае незалежнае выданне, выходзіць са студзеня 1997 года

Газета для вас

11 сакавіка 1998 года
СЕРАДА
№ 19 (99)
Наш індэкс 63834

Цана па падпісцы — 1000 руб.
Цана ў розніцу — 1500 руб.

ІВАЦЭВІЧЫ - БАРАНАВІЧЫ - БЯРОЗА

НАВІНЫ: ЧАС МЯСЦОВЫ

ІВАЦЭВІЧЫ

Еўрарамонт. Каб яшчэ і жыццё еўрапейскае!

Яшчэ адзін магазін спажывецкай кааперацыі ў Івацэвічах (№ 10) гасцінна расчыніў дзверы пасля непрацяглага рамонту. Зайшла туды сівая бабуля і назад адступіла: зіхаціць усё ў гандлёвай зале ад чысціні, пластыкавых белых сценаў, вітрынаў, перагружаных таварамі. Прадаўшчыцы стаяць у новенькай шыкоўнай уніформе...

— Не бойся, бабуля! Еўрарамонт, прывыкай! — гукнуў брытагаловы здаравяк, накіроўваючыся да вінагарэлачнага аддзела.

Праз некаторы час яны выйшлі з магазіна: здаравяк — з бутэлькай, бабуля — з буханкай хлеба.

— Чаго так сціпла? — зноў зачапіў бабулю здаравяк.

Тая ўжо, што называецца, ачомалася ад здзіўлення і адказала не без гумару:

— Каб да гэтага еўрарамонту ды яшчэ мне еўрапейскую пенсію і цэны — дзве бутэлькі гарэлкі купіла б і да 200 гадоў жыла б!

Сапраўды, жыццё не перастае здзіўляць нас сваімі кантрастамі. Здаецца, народ ледзь-ледзь канцы з канцамі зводзіць, на хлебе—малацэ перабіваецца, а спажывецкая кааперацыя тлусцее. Цэны растуць штодзённа, нацэнкі таксама, еўрарамонт праводзіцца. Каб адрамантаваць гэты ж магазін № 10 спатрэбілася некалькі дзесяткаў мільёнаў рублёў. З чыёй кішэні гэтыя грошы? Мо бабуля ведае?

Рашаць самім жыхарам

Гэтае пытанне сёння задаюць і гараджане, і жыхары раёна. Бо, акрамя млына ў хлебапрыёмным прадпрыемстве, паявіўся новы — у Няхачаве, недалёка ад магазіна па другі бок шашы. А размяшчаецца гэты млын у былым складскім памяшканні ААТ "Косаўскае мэблевае вытворчае аб'яднанне". Арандуе яго адна з камерцыйных фірм з Мінска.

Млын аснашчаны новым сучасным абсталяваннем, затраты на якое склалі звыш трох мільярдаў рублёў. 15 чалавек працуюць на новай вытворчасці.

Тыя жыхары, што карысталіся паслугамі новага млына, сцвярджаюць, што якасць размолу выдатная.

А які млын выбіраць гараджанам ці вяскоўцам — рашаць ім самім.

Хлебаробы выйшлі ў поле

Ранняя вясна паклікала хлебаробаў у поле. У гаспадарках раёна ідзе ў асноўным вывазка арганікі. Так, у саўгасе "Перамога" яе вывезена звыш васьмі тысяч тон, у калгасе "Даманава" — каля сямі тысяч тон. Распачалі вывазку кампостаў і ў калгасе "Пагор'е".

Культывацыя і ворыва вядуцца пакуль што выбарачна.

БАРАНОВИЧИ

И в магазин ходить не надо

Милиционеры Игорь Заболотный и Сергей Жилинский производили плановую проверку проходной хлебозавода № 1. На выбор проверили четырех кондитеров и одного рабочего, выходивших на улицу по своим делам. И у всех оказалось по одному килограмму припрятанного сахара. Оформив задержания, эти же работники охраны подъехали к гормолокозаводу и сразу же наткнулись у забора на некоего К., укравшего килограмм масла.

Милиционеры Андрей Шатков и Адам Завистович застали водителя молокозавода, сливавшего молоко из цистерны в свою посуду.

Ну, прямо как в магазине пользуются продукцией предприятий не некоторые, а очень многие их работники, только за бесплатно.

БПСМ богатеет

за счет финансовых вливаний из городского бюджета. На 1998 год этой, неожиданно появившейся и растущей, как на дрожжах, молодежной организации выделено 400 миллионов рублей. Инвалиды, одинокие престарелые и дети-сироты, видимо, обойдутся гуманитарной помощью из-за границы, если таковая будет поступать регулярно.

Где лучше перекусить?

На рыночной площади и перроне станции "Барановичи—Полесские" давно появились "передвижные" закусочные. Предприимчивые торговцы предлагают людям из-под полы, конечно, краюху хлеба, черствую булочку с кусочком вареного мяса, колбасы, яйцом, не всегда первой свежести и сомнительного происхождения, но... по ценам ниже государственных.

Проголодавшийся гость Барановичей или любитель выпить на ходу рад и этому "бутерброду". Арендное предприятие "Орбита" (просто становая с кулинарным отделом) решило поспорить с этими передвижными буфетами и скоро откроет продажу компактных обедов по типу "Макдональдса", но за очень умеренную цену.

Вкусно, дешево и, главное, безопасно для желудка.

Недосмотрели

На стройке инструкции по технике безопасности разработаны так, что, выполняя их, кажется рабочие на сто процентов защищены от несчастных случаев. Но в строительном управлении № 111 Барановичского треста № 25 что-нибудь да просмотрят. Не один раз на объектах управления страдают люди по халатности руководства. Недавно погиб 27-летний рабочий, упав в неогражденную лифтовую шахту. Семье его выплачена помощь в сумме 8 годовых заработных плат. А положено десять. Даже в этом трагическом событии руководство СУ-111 осталось верным своим "принципам" неуважения работников.

50 лет в победителях

Коллектив строительно-монтажного поезда № 760 Барановичского отделения железной дороги отметил свой полувековой юбилей. Эта организация ведет все строительные объекты в отделении: возводит дома, вокзалы, промышленные здания. В этом году готовит к здаче в эксплуатацию единственную в Беларуси базу капитального ремонта электропоездов —, по сути, мощный завод, по улице Брестской заканчивает девятиэтажный дом для коллектива локомотивного депо.

Начальник поезда Виктор Николаевич Чалей рассказывает, что начало этой организации было положено в марте 1948 года. Прорабский участок "Дорстроя" постепенно превратился в мощную строительную организацию и всегда коллектив с честью выходил из самых трудных ситуаций. Не снижались темпы в пресловутые годы перестройки.

БЯРОЗА

Ці ўзгадаюць пра нас нашчадкі?

Будуецца, прыгажэе Бяроза. Шмат сродкаў выдаткоўваецца на добраўпарадкаванне. Праўда, да былога кляштара картэзіянцаў (на здымку ўнізе) чарга яшчэ не дайшла. Тут не толькі трэба навесці парадак, але ж і падумаць аб рэстаўрацыі гэтага гістарычнага помніка.

Некалі дэпутат Вярхоўнага Савета рэспублікі 12-га склікання І. Данілевіч, дырэктар аграфірмы "Малеч", у запале пасля перамогі на выбарах граізўся, што, магчыма, зоймецца рэканструкцыяй кляштару. Ішоў час, а абяцанні, як кажуць, павіслі ў паветры.

Новы касцёл у Бярозе ўсё ж пабудавалі, але ж у другім канцы горада. Каб аднавіць той што некалі быў у кляштары, спатрэбілася б намнога больш грошай. Дарэчы, рэстаўрацыя — рэч даволі дарагая.

З кляштарам звязаны даволі значны перыяд гісторыі былога мястэчка (яго ж ранейшая назва Бяроза-Картузская).

Руйнаванне яго, што пачалося амаль адразу пасля таго, як нашы землі патрапілі ў Расійскую імперыю больш як 200 гадоў таму, працягваецца і сёння. А тэрыторыя кляштара і яго ваколіцы ператвораны ў сметнік.

Вясною мінулага года сябры грамадскага аб'яднання "Бяроза-Картузская" імя Казіміра Сапегі і суполкі БНФ "Адраджэнне" паспрабавалі хоць трохі прыбраць унутры кляштара, правялі два суботнікі. Але навесці парадак да канца не змаглі. А праз пару месяцаў ужо цяжка было пазнаць, што тут нешта рабілася. Вось так у нас "дбаюць" пра захаванне помнікаў сівой даўніны.

Некаторыя з тых, каго запрашалі на суботнік, казалі: "А чаго мы, праваслаўныя, будзем прыбіраць каталіцкі кляштар?" Іх можна зразумець, бо беларусаў далучалі то да палякаў, то да расейцаў, і гэта, вядома, бясследна не прайшло. Але ж тыя старажытныя будынкі, помнікі — агульная наша гісторыя і пра яе трэба клапаціцца і яе захоўваць усім — у тым ліку і людзям рознага веравызнання. Мне, думаецца, гэта не перашкода і бярозаўцам, каб распачатую работу па добраўпарадкаванні каталіцкага кляштара давесці да канца, а потым стукацца ва ўсе дзверы (і дзяржаўныя, і камерцыйныя), каб слова рэстаўрацыя было не толькі яшчэ раз пачута, але ж і асэнсавана. Бо нашчадкі не даруюць нам абыякавасці і нашай бяздзейнасці.

Вам патрэбны кантактныя лінзы

Многім жыхарам нашага рэгіёну вядома, што ў Бярозе працуе кабінет кантактнай карэкцыі зроку. За тры гады працы кабінета многія людзі Бярозы, Івацэвіч, Белаазёрска, маючы праблемы з вастрынёй зроку, адчулі на сабе выгоды і зручнасці ў нашэнні кантактных лінзаў.

Мяккія кантактныя лінзы, вырабляемыя з пластычных матэрыялаў, з'яўляюцца найбольш дасканалым метадам карэкцыі блізарукасці, далёкавочнасці, астыгматызму. Іх накладваюць непасрэдна на пярэдні аддзел вочнага яблыка. Іх можна насіць бесперапынна ад 8 гадзінаў да некалькіх сутак у залежнасці ад тыпу лінзаў.

Кантактныя лінзы дазваляюць дамагчыся прыкметнага паляпшэння вастрыні зроку ў параўнанні з акулярамі ў людзей з высокай ступенню блізарукасці, астыгматызмам, а таксама з вялікай розніцай у аптычных дадзеных правага і левага вока. Спецыялісты адзначаюць, што працяглае нашэнне кантактных лінзаў запавольвае развіццё блізарукасці. Вельмі даспадобы лінзы і спартсменам з паталогіяй аптычнай сістэмы вачэй.

Больш падрабязную інфармацыю пра мяккія кантактныя лінзы можна атрымаць у акуліста ў кабінеце кантактнай карэкцыі зроку па адрасе: г. Бяроза, вул. Леніна, 111 у сераду з 17 да 19 гадзінаў і ў суботу з 9 да 11 гадзінаў альбо ў гэты ж час па тэлефоне 2-58-86. Для азнаямлення з лінзамі магчыма пробнае нашэнне іх у часы працы кабінета.

МЯСЦОВАЯ ЎЛАДА: КРОК УПЕРАД — КРОК НАЗАД

Сельсавет: люстэрка вясковага жыцця

1. Калі азірнуцца назад

Каб даведацца, чым жыве сёння сельскі Савет, я завітаў у вёску Мілейкі. Аказалася, што тут даўно ўжо не размяшчаецца сельвыканкам. Як мне расказалі, прычына гэтага такая.

Пры стварэнні аграфірмы-калгаса «Беларусь» (сюды ўвайшлі саўгас «Мілейкі», калгасы імя Суворава і «Шлях камунізму») з цэнтрам у Мілейках, было вырашана тут жа пабудаваць адміністрацыйны будынак і для сельсавета. Але месца і для кіруючага апарату новага калгаса не хапала. Таму рашылі перасяліць сельвыканкам у вёску Бусяж, у былы будынак Бусяжскага сельсавета.

У сувязі з утварэннем аграфірмы ўзбуйніўся і сельскі Савет. Можа, гэта і было правільна тады. Але мінулі гады, і вялікая аграфірма, не вытрымаўшы выпрабавання часам, распалася. На яе месцы стварылі калгасы «Бусяжскі» і «Грыўдзенскі», аграфірму-калгас «Беларусь» (былы саўгас «Мілейкі»).

Адміністрацыйны будынак сельсавета ў Мілейках так і не пабудавалі, і кіраўніцтва мясцовай улады засталося ў Бусяжы не па ўласнай ахвоце.

Па праўдзе сказаць, лёс сельсавета складваўся незайздросна. Яго перавялі далёка ад цэнтра аграфірмы, паабяцаўшы ў хуткім часе вырашыць усе наспеўшыя пытанні. Сельвыканкамператвараўся па сутнасці ў своеасаблівую кантору па выдачы розных даведак, іншых папер. І, вядома, яго аўтарытэт сярод жыхароў аказаўся невысокім.

Такая прадгісторыя Мілейкаўскага сельсавета.

2. Умовы тыя ж, а работа...

У маі 1990 года на пасаду старшыні Мілейкаўскага сельвыканкама быў выбраны В. Ф. Лушчык. Ён прайшоў добрую школу арганізацыйнай загартоўкі: працаваў старшынёй прафкама, сакратаром партарганізацыі, таму меў навыкі работы з людзьмі. Але, відаць, не гэта адыграла асноўную ролю ў далейшым працоўным лёсе Валерыя Фёдаравіча.

Па сваёй натуры ён чалавек неспакойны, не ахвочы да розных абяцанак, як іншыя, не навучыўся маніць і ўмее ўбольшасці трымаць сваё слова. Гэтыя якасці, па-мойму, і вылучаюць яго сярод іншых работнікаў Саветаў. З такім чалавекам чамусьці хочацца пагаварыць, паслухаць яго, паразважаць і ўпэўніцца ў тым, што старшыня на сваім месцы, добра ведае свае абавязкі і галоўнае імкнецца па магчымасці зрабіць штосьці карыснае для людзей. Ён неабыякавы да таго, што адбываецца наўкола, на што скардзяцца вяскоўцы, што іх хвалюе і засмучае.

«Цяпер цяжэй працаваць». Гэтая фраза, сказаная Валерыем Федаравічам, сапраўды аб'ектыўна адлюстроўвае стан спраў у дзейнасці Саветаў. Умовы засталіся тыя ж, а работу патрабуюць узнімаць на самы высокі ўзровень. Такі ўзровень можна разумець па-рознаму. Што ж тычыцца старшыні Мілейкаўскага сельвыканкама, то ягоная пазіцыя ні ў чым не супярэчыць пазіцыі раённай вертыкалі. Відаць, гэта адно са складаемых, якое дапамагае яму ўтрымацца на сваёй пасадзе.

Іншыя складаемыя, на мой погляд, не менш важкія і па іх таксама ацэньваюць дзейнасць кіраўніка Савета. Важна адзначыць, што многія пытанні ў полі зроку сельвыканкама і яго старшыні.

Гэта добраўпарадкаванне населеных пунктаў, захаванне сацкультбыту, аказанне дапамогі старым людзям, кантроль за работай магазінаў, ФАПаў, комплексных прыёмных пунктаў, за рухам маршрутных аўтобусаў і іншыя надзённыя пытанні, што ўзнікаюць у працэсе работы.

3. Як выканаць намечанае!

Праўду сказаў старшыня сельвыканкама, што працаваць сёння не проста. Адна справа падрыхтаваць пасяджэнне выканкама, абмеркаваць злабадзённыя пытанні, вынесці прымальнае рашэнне. Але гэта далёка не ўсё. Галоўнае — выканаць намечанае. Цяжкасць, як і раней, адна — недахоп сродкаў. Тых грошай, што закладзены ў бюджэце сельсавета, заўсёды не хапае. Як бы ні было цяжка, аднак для папаўнення мясцовага бюджэту ў сельсавеце не прыдумляюць, як у іншых, сваіх уласных падаткаў на дарогі, на цяпліцы і г. д.

Як прызнаўся сам старшыня, прыходзіцца знаходзіць такія сродкі сумеснымі намаганнямі з кіраўнікамі мясцовых калгасаў, з работнікамі раённых службаў. І гэта прыносіць надрэнныя вынікі.

Так, толькі летась адрамантаваны чатыры медпункты з пяці, чатыры магазіны з 12, два комплексныя прыёмныя пункты. Вядзецца рамонт лазняў у вёсках Галік, Харошча, Куляшы і Дубітава. Прыведзены ў парадак базавыя школы. Добраўпарадкаваны і зроблена агароджа вакол сямі могілак з васьмі. Тэлефанізаваны вёскі Бусяж, Галік, Галынка, частка Мілеек. А ўжо сёлета ў Мілейках будзе зманціравана новая АТС на сто тэлефонных нумароў.

Дакументацыя ўжо заказана аграфірмай-калгасам «Беларусь».

На вуліцах у сямі населеных пунктах аграфірмы-калгаса «Беларусь» у начны час паявілася электрычнае святло. Для прадаўжэння работы па асвятленню вуліц астатніх населеных пунктаў сельсавета з раённага бюджэту выдзелена 35 мільёнаў рублёў.

Найбольш вострая праблема ў сельсавеце — гэта жыллё. Маецца на ўвазе недахват яго на цэнтральных сядзібах калгасаў. 22 маладыя сям'і маюць патрэбу ў жыллі, 28 чалавек у чарзе на атрыманне кватэр у аграфірме-калгасе «Беларусь».

Хаця і з цяжкасцю і невысокімі тэмпамі, але жыллёвае будаўніцтва вядзецца. Дзевяць індывідуальных забудоўшчыкаў атрымалі пазыкі. Гаспадаркі сельсавета таксама займаюцца ўзвядзеннем жылля. У Бусяжы, напрыклад, будуюцца тры дамы, у Грыўдзе — два, у Мілейках — дзевяць. Так што навасельлі сёлета абавязкова будуць.

4. Новыя — старыя

Гаворка пойдзе пра новыя і старыя формы і метады работы сельвыканкама з насельніцтвам. Адной з навінак, якая апраўдае сябе, стала абранне старастаў у вёсках. Гэта, так сказаць, грамадскія памочнікі і праваднікі рашэнняў сельвыканкама на месцах. Яны самыя блізкія да патрэб вяскоўцаў. Жыхары перш за ўсё ідуць да свайго старасты. Не кожны жыхар, асабліва стары, дабярэцца ў Бусяж, у сельсавет, а на месцы са старастам можна вырашыць многія пытанні.

У Сакоўцах, напрыклад, старастай выбралі Фаіну Аляксандраўну Бурыну, мясцовага бібліятэкара. Звыш сарака гадоў яна жыве і працуе ў вёсцы, добра ведае ўсіх жыхароў. Таму і ідуць да старасты людзі са сваімі пытаннямі і патрэбамі, а іншы раз і проста пагаварыць і параіцца. І Фаіна Аляксандраўна заўсёды рада новай сустрэчы са сваімі аднавяскоўцамі.

Другі прыклад. У вёсцы Дубітава старастай абралі пенсіянера Міхаіла Герасімавіча Радзюка, які працаваў трактарыстам у калгасе «Грыўдзенскі». Зусім нядаўна М. Г. Радзюк пабываў на раённым сходзе старастаў, паслухаў, аб чым ішла гаворка і вырашыў дзейнічаць самастойна, без падказкі зверху. Сабраў жыхароў вёскі, пагаманіў з імі. І вось праз дзень вяскоўцы выйшлі на добраўпарадкаванне могілак. А для агароджы самі дубітаўцы ўжо завезлі частку жэрдак. Вясной усе работы будуць прадоўжаны. Мяркуецца да Радаўніцы вясковыя могілкі прывесці ў парадак.

Не знайшоўшы больш новых форм работы з насельніцтвам, сельвыканкам вярнуўся да ранейшых, ужо выпрабаваных. Так адрадзілася дзейнасць камісій па барацьбе з п'янствам і алкагалізмам, па справах непаўналетніх, дабраахвотных народных дружын.

Як яны працуюць? Па словах В. Ф. Лушчыка, работа названых грамадскіх фарміраванняў наладжваецца.

Колькі слоў трэба сказаць і аб падвядзенні вынікаў спаборніцтва сярод працаўнікоў калгасаў, устаноў і арганізацый, што знаходзяцца на тэрыторыі сельсавета.

У студзені, напрыклад, на пасяджэнні выканкама падведзены ўжо вынікі за год па закупу малака ў насельніцтва. Малаказборшчыца Вера Уладзіміраўна Мяцечка з вёскі Лазаўцы закупіла на кожную карову па 2240 кілаграмаў малака. Гэта лепшы паказчык не толькі ў сельсавеце, але і ў раёне.

Вызначаны і лепшыя малаказдатчыкі. Так, Надзея Рыгораўна Піскун ад сваіх кароў летась прадала 11846 кілаграмаў малака. Кожны з пераможцаў, акрамя шчырай падзякі за плённую працу і Ганаровай граматы, атрымаў і грашовую прэмію.

Словам, жыццё у сельсавеце, як і 20, 30, 40 гадоў таму, коціцца па адладжанай сістэме адміністрацыйна-каманднага стылю. Як і ў раённых уладных структурах, так і наверсе лічаць, што ўсё гэта — нармальна. Нікому не прыходзіць у галаву — што ўсё гэта — аджыло і стала тормазам у развіцці вёскі, якая падсвядома пратэстуе супраць усяго гэтага. Падсвядома — гэта паступовым старэннем ды і выміраннем. І пра гэта сведчыць упартая рэч — статыстыка.

5. Сумная статыстыка

Не хацелася б заканчваць на сумнай ноце, але жыццё распарадзілася накш. Прыходзіцца гаварыць і пісаць аб тым, што сёння ёсць і што нельга не заўважаць, бо яно хвалюе і насцярожвае.

У сельсавеце 15 населеных пунктаў. Амаль палова з іх неперспектыўныя, дзе засталіся амаль адны пенсіянеры. У шасці вёсках няма ні клуба, ні бібліятэкі.

На тэрыторыі сельсавета жыве 2081 чалавек, у тым ліку 857 пенсіянераў. Як бачым, амаль палова насельніцтва старыя людзі. Але гэта яшчэ не ўсё. З названай колькасці пенсіянераў 535 адзінокіх жанчын. Мужчыны ў нашы вёсках ў лік доўгажыхароў трапляюць мала. Варта задумацца над гэтымі лічбамі.

Састарэлых, якім аказваецца пастаянная дапамога, пакуль што 40 чалавек.

Цікавыя і такія лічбы. У сельсавеце жыве 776 чалавек да 30 год, у тым ліку 396 — да 16 гадоў. Так што ёсць яшчэ моладзь, асабліва ў буйных населеных пунктах. На жаль, іх колькасць штогод змяншаецца з-за выезду і паступлення на вучобу і працу ў гарадах. А нараджаецца дзетак вельмі мала. Летась, напрыклад, іх было толькі 20. Зарэгістравана шлюбаў усяго дзесяць. Памерла 48 жыхароў.

Такая сумная статыстыка. Хаця вертыкальшчыкі розных узроўняў сцвярджаюць, што летась наступіла стабілізацыя ў эканоміцы нашай краіны, што павысіўся жыццёвы ўзровень народа, але ж Беларусь ад такой стабілізацыі і паляпшэння паступова вымірае. Гэта наглядна відаць на прыкладзе Мілейкаўскага сельсавета і Івацэвіцкага раёна ў цэлым, дзе за мінулы год не стала жыхароў такой вёскі як Грыўда.

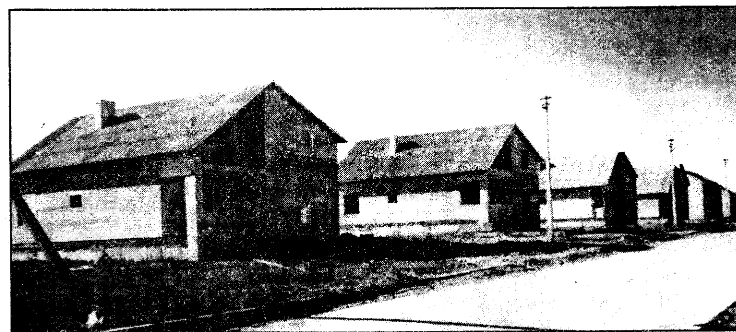
Не толькі сумна, але і страшна ад такой статыстыкі. Жыццё пагаршаецца, больш людзей паміраe, чым нараджаецца, але нашы беларусы яшчэ жывуць надзеяй, што штосьці зменіцца ў лепшы бок, што наступіць час, калі і мы, нарэшце, людзьмі будзем звацца.

С. КАЖАДУБ.

Мілейкаўскі сельсавет.

НА ЗДЫМКАХ: (злева ўніз) лепшая малаказборшчыца Мілейкаўскага сельсавета Вера Уладзіміраўна Мяцечка, якая была сфатаграфавана нашым фотакарэспандэнтам па дарозе ў вёску Лазаўцы, дзе яна збірае малако ў жыхароў; староста вёскі Дубітава Міхаіл Герасімавіч Радзюк (у цэнтры) гутарыць са сваімі аднавяскоўцамі; нягледзячы на эканамічныя цяжкасці, вёска ўсё ж будуецца -- так выглядае новая вуліца ў Мілейках.

Фота А. ГАНЧУКА.

● ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ТУПІК?

Новая тарифная сетка не решает ни одной из проблем организации зарплаты

В Беларуси введена новая Единая тарифная сетка работников. Ее особенностью и отличием от предыдущей является то, что почти вдвое оказались ужаты тарифные коэффициенты. Если раньше разница коэффициентов между 1-м и 28-м разрядом составляла 11,25 раза, то сейчас – только 6,48. То есть, просматривается тенденция не столько повысить заработную плату для всех, сколько ограничить ее рост для категорий работников, которые считаются высокооплачиваемыми.

Анализ введения новой тарифной сетки показывает, что ни одной кардинальной проблемы организации заработной платы она не решает. Например, во второй половине 1997 года три четверти населения республики имели среднемесячные доходы, не превышавшие минимальный потребительский бюджет, а каждый третий житель Беларуси находился за чертой бедности. А что мы имеем сейчас? В соответствии с новой тарифной сеткой, минимальный потребительский бюджет будет гарантировать ставка 20-го разряда, а черта бедности будет преодолена только после 12-го разряда. Можно ли вообще это называть повышением заработной платы?

Во второй половине 1997 года белорусские власти и профсоюзы несколько раз объявляли о предстоящей реформе заработной платы, главным содержанием которой должно было стать установление ставки 1-го разряда, равной минимальному потребительскому бюджету (МПБ). Но почему-то при этом Министерство труда настаивало на размере ставки 1-го разряда только в размере 550 тысяч рублей, а профсоюзы – 690 тысяч рублей. Такой подход был явно половинчатым и лишь предварительным шагом к решению поставленной задачи. Ведь на сегодняшний день минимальный потребительский бюджет в Беларуси равен 2 миллионам 300 тысячам рублей. Но даже эти параметры не были выдержаны; минимальная заработная плата с 1 января повышена только до 250 тысяч рублей.

Существовала надежда, что повышение «минималки» до 250 тысяч рублей, а ставки 1-го разряда – до 500 тысяч рублей едва ли не в два раза повысит размер среднемесячной заработной платы. Тем более, что, согласно официальной статистике, в прошлом году ВВП увеличился на 10 процентов. А промышленное производство и того больше – на 17 процентов. Однако, по оценке ФПБ, реальный прирост ВВП в прошлом году составил не 10 процентов, а только 2,3 процента, остальные же 7,7 процента – результат инфляции. В этих условиях средний заработок может возрасти в номинале только на 22—25 процентов. В реальном исчислении— хорошо бы, если бы хотя остался на прежнем уровне. Ведь рост потребительских цен за январь 1998 года составил 3,9 процента.

В соответствии с официальными данными, в 1997 году ВВП вырос на 10 процентов. Значит, должен был увеличиться в объеме и продукт, подлежащий распределению через заработную плату. Однако почему-то доля продукта, направленного в сферу распределения по труду, не только не увеличилась, но и сократилась на 4 процента. Где гарантия, что такое же не случится и в текущем году? Тем более, что прединфарктное состояние белорусской экономики усугубляет финансовый кризис субъектов хозяйствования. На 1 январпя 1998 года их просроченная дебиторская задолженность составила 41,7 триллиона рублей, кредиторская – 47,2 триллиона. Более 80 процентов промышленных предприятий республики не в состоянии оплатить просроченные долги и являются потенциальными банкротами.

Обращает на себя внимание и еще одно важное обстоятельство, связанное с повышением заработной платы. В прошлом году по причине низкой зарплаты бюджетников администрация организаций и учреждений получила разрешение устанавливать фиксированные доплаты к основным окладам. Сейчас похоже, что эти доплаты просто приплюсуют к основным окладам. Такая манипуляция позволит официальной пропаганде твердить об увеличении заработной платы в стране, реальный же ее размер останется прежним.

Удивительно, что минимальная заработная плата официально повышена с 1 января, уже разработана и обнародована новая Единая тарифная сетка, а зарплату бюджетники за январь получили, исходя из прошлогодних окладов. Одно из двух: либо в государственном бюджете нет денег, либо власти не хотят спешить с повышением заработной платы де-факто. А, возможно, и то, и другое вместе. Неслучайно в начале 1998 года была сделана попытка ввести для граждан двойное налогообложение.

Введение новой тарифной сетки и повышение минимальной заработной платы никак не влияют на решение и других проблем, накопившихся в системе оплаты труда. Например, на проблему задолженности по зарплате. На конец января этот долг достиг 953,6 миллиарда рублей. Сотни тысяч граждан вступили в новый год, не получив заработанные деньги. Главная тяжесть задолженности лежит на плечах колхозников и работников совхозов: долг перед ними составляет 65 процентов от общей суммы.

У большинства работающих заработная плата остается чрезмерно низкой. Работники 1—12 разрядов получают в месяц суммы, эквивалентные 12—32 долларам. Как можно прожить на такие деньги, если цены в стране если не мировые, то близкие к ним?! По-прежнему не достигает размера минимального потребительского бюджета заработная плата в сельском хозяйстве (по итогам за декабрь она составляла 69 процентов от МПБ), в сфере социального обеспечения (67,6), в образовании (98,7 процента), культуре (85,2) и искусстве (84,8 процента). Сохраняется тенденция к увеличению разрыва между уровнями оплаты труда в социально-культурных отраслях и промышленности. Так, если в 1996 году уровень средней зарплаты в здравоохранении был равен 81,1 процента от средней зарплаты в промышленности, то в 1997 году он снизился до 70,6 процентов. В сфере культуры и спорта – соответственно с 79,1 до 71,8 процента; в социальном обеспечении – с 49,2 до 45,9; в образовании – с 64,9 до 57,9; в науке и научном обслуживании – с 98,8 до 93,8 процентов.

Нельзя сбрасывать со счетов и ожидаемую инфляцию, которая может свести к нулю номинальное повышение заработной платы. Запас инфляции сегодня настолько велик (огромный дефицит государственного бюджета, повышение цен на промышленную продукцию в 1997 году на 90 процентов, предстоящая эмиссия необеспеченных денег и т. д.), что удержать цены не помогут никакие административные меры.

В. КУЛАЖЕНКО, доктор экономических наук, профессор. БелаПАН.

☺ З СЯМЕЙНАГА АЛЬБОМА

Для дома, для семьи, для души...

Маскарад, ах маскарад! (в. Любішчыцы Івацэвіцкага раёна).

☺ ВЕЛИКИЙ ПОСТ

О причастии Св. Христовых тайн во время поста

Во время Великого поста христиане обязательно должны стремиться исповедоваться и причаститься на первой, третьей (Крестопоклонной) и последней неделях, чтобы встречать Пасху Христову с духовным обновлением.

По понедельникам, вторникам и четвергам Св. Четыредесятницы литургии не положено, в среду и пятницу совершается литургия Преждеосвященных Даров.

Начало Литургии Преждеосвященных Даров идет от первых веков христианства. Первые христиане очень часто причащались Св. Христовых Тайн, некоторые даже и в будничные дни. Между тем было признано неудобным в дни строгого поста, как дни скорби и сокрушения о грехах, совершать полную литургию, которая есть самая торжественная церковная служба. Для этого и была введена в службы Великого поста литургия Преждеосвященных Даров.

☺ ХОЗЯЙКЕ НА ЗАМЕТКУ

Котлеты рыбные

1 кг хека, трески или любой другой рыбы,
2 головки репчатого лука, 150 г булки,
2—3 столовые ложки растительного масла, соль, сахар, черный молотый перец, 2 столовые ложки муки, растительное масло для жаренья.

Рыбу очистить, вымыть, отделить филе от костей и кожи. Мякоть пропустить через мясорубку вместе с репчатым луком, размоченной и отжатой булкой. Массу приправить солью, молотым перцем, сахаром, перемешать. Сформовать котлеты, обвалять их в муке, обжарить в растительном масле, чтобы схватилась золотистая корочка.

Кожу и кости залить холодной водой, сварить бульон и процедить. Процеженным горячим бульоном залить котлеты в глубокой сковороде или чугунном латке. Бульон должен лишь покрывать котлеты, посуду прикрыть крышкой и поставить в духовку. Через 20 мин. блюдо готово. Рыбные котлеты, приготовленные на пару, также вкусны.

Подавать со свежими, солеными, квашенными овощами, картофелем, брусникой, зеленью.

☺ ИНТЕРЕСНО ЗНАТЬ

Брак — дело молодых

По-прежнему вступают в брак люди молодые. Средний возраст наших невест — 22,5-22,8 года, женихов — 24. К слову, еще в 90-м году создавали семьи юноши и девушки более юные.

Если верить статистике, многие супруги проживают в горе и в радости лет 5-10, а потом решают радоваться жизни или горевать по отдельности. Основная часть разводов в Беларуси приходится на браки длительностью от 5 до 20 лет.

Разводов, к сожалению, с каждым годом становится в республике все больше и больше. Например, если в 1996 году развестись изъявили желание более 43 тысяч супружеских пар, то в 1997 — уже более 47 тысяч. Правда, в то же время в прошлом году почти на 12 тысяч молодых людей больше вступили в брак, чем в 1996 году. При этом специалисты говорят, что следует учитывать и тот факт, что сегодня молодежь предпочитает официальным бракам сводный гражданский союз. А статистикой гражданских браков, как известно, в республике никто не занимается.

Павторно связать себя узами Гименея решаются женщины, в среднем, в 35-36 лет. Мужчины отваживаются на второй брак в 38 лет.

☺ КАЛЕНДАРЬ САДОВОДА И ОГОРОДНИКА

Огурцы подкармливают после появления 1-2 настоящих листьев, а помидоры — когда завяжутся первые плоды на первой самой ранней кисти. Ранняя подкормка помидоров вызывает нежелательный буйный рост ботвы. Второй раз овощи подкамливают через 10-15 дней. Еще через 1-2 недели питание им можно давать в третий раз.

☺ УЛЫБНИТЕСЬ

Шуточное желание

Если б милые девицы
Так могли летать, как птицы,
И садились на сучках, —
Я желал бы быть сучочком,
Чтобы тысячам девочкам,
На моих сидеть ветвях.

Пусть сидели бы и пели,
Вили гнезда и свистели,
Выводили и птенцов,
Никогда б я не сгибался, —
Вечно ими любовался,
Был счастливей всех сучков.

Г. Р. ДЕРЖАВИН. 1804 г.

● *ТАКАЯ ВОТ ЖИЗНЬ*

У страха большие глаза

Вор – трус. Как бы он ни храбрился. В «деле» он напряжен, настороженн, как заяц. Порой самая заурядная неожиданность полностью парализует его. Как зомби, он становится послушен и исполнителен. Или ударяется в панику.

Случай из воровской жизни тому подтверждение.

... Одинокая старушка жила в домике на окраине деревни. Ночью проснулась от непонятного шума. Прислушалась. Стучат на крыше. Тихонько вышла в сени. В темноте ясно узнала голоса соседних пацанов. Догадалась: разбирают крышу. На чердаке ничего нет. Значит, сейчас будут по лестнице спускаться вниз. Бабуля нашарила выключатель, положила палец на кнопку. Как только воришки, по ее представлениям, оказались на полу, она включила свет. Трое ребят остолбенели.

— Поработали, детки, а теперь заходите в хату. Я вас накормлю, сердечных, — ласково запросила.

Хлопцы молча махнули во двор.

—А то соберите крышу, бутылку поставлю, — добродушно бросила вслед. Заперла дверь, потушила лампочку и улеглась в кровать. Через некоторое время опять услышала стук на крыше. «Ремонитируют», — удовлетворенно подумала. И когда шум стих, спокойно уснула.

А могло быть много хуже, не подави бабушка волю парнишек неожиданностью, добродушием, спокойствием.

В городе, буквально на днях, хозяйка дома осталась одна с десятилетней дочерью. Муж был в деревне у родственников. За неимением гаража «Жигули» стояли под окном, упираясь бампером в стену. Соседи об этом знали.

Ночью дочь разбудила мать:

— Какой-то дядя в окно смотрит, — прошептала.

Женщина на цыпочках подошла к окну. Вгляделась. При свете луны увидела, как мужчина, упершись в стену спиной, держал на полусогнутых ногах аккумулятор и вытирал ветошью руки. Ясно, только что вынул из-под капота и собирался уносить. "Что делать? Выскочить за дверь? А вдруг он не один? С ножом?" Такие масли неслись в голове женщины. Одновременно не давая отчет своим действиям, она тихонько подняла шпингалет, открыла обе створки и, нагнувшись над самой головой непрошенного гостя, што есть силы закричала:

— Ты что здесь делаешь? Люди – сюда! Вор!

Мужчина вздрогнул, уронил аккумулятор, взвизгнув от боли, рванул к забору и исчез.

Не испугай женщина вора, кто знает, как бы он поступил с нею.

Это еще цветочки. Третий случай о том, как один тщедушный человечек обратил в паническое бегство трех верзил. Он строил дом. Для временного жилья оборудовал одну комнатенку. На выходные поехал с женой и сыном к родителям в деревню, попросив соседа приглядывать за домом. Случилось так, что ему одному пришлось вернуться, заночевать в городе.

Спит. Просыпается от шороха в окне. Разглядел три громадные фигуры. Одно стекло уже вынуто. Шепот: «Подержи за ноги, я полезу». В проем протискивается почти стокилограммовая туша. Уже по пояс в комнате. Мужичек сознавал огромную разницу в соотношении сил. Безотчетно пошарил вокруг рукой. Наткнулся на шапку жены. Тихонько поднял ее и так осторожно ласково погладил мехом по лицу вора. Что тут было! Верзила заревел так, что казалось, потолок поднимется. Ломая оставшиеся стекла, вывалился обратно, сбил с ног напарников и с тем же ревом попер по грядкам к забору. Дружки, насмерть перепуганные более чем странным поведением поддельника, кинулись врассыпную. Лишь прочитав эти строки, все трое впервые уснут спокойно, наверняка надавав тумаков «организатору» паники.

Бывает хуже.

Приплод молодняка крупнорогатого скота на животноводческих фермах – лакомый кусочек для некоторых заведующих, доярок и воришек. Здесь каждый «пасется» по-своему. Дежурная доярка должна следить за растелом коров ночью и принимать меры, чтобы роды прошли благополучно. А если двойня? В одном хозяйстве дежурная решила «поделиться» с колхозом. Закончив все «повитушные» дела, завернула одного теленка в телогрейку и понесла домой. Кто узнает, что родилось двое телят. Шла мимо кладбища. Вдруг из-за поворота выехала автомашина и осветила кладбище. Женщина пригнулась: что делать? Недолго думая, подползла на четвереньках к свежему холмику могилы, заваленному венками и цветами. Накануне здесь схоронили односельчанина. Она спрятала теленка под венками. Отбежала в сторону, присела за каким-то памятником и стала ждать, когда уедет автомашина.

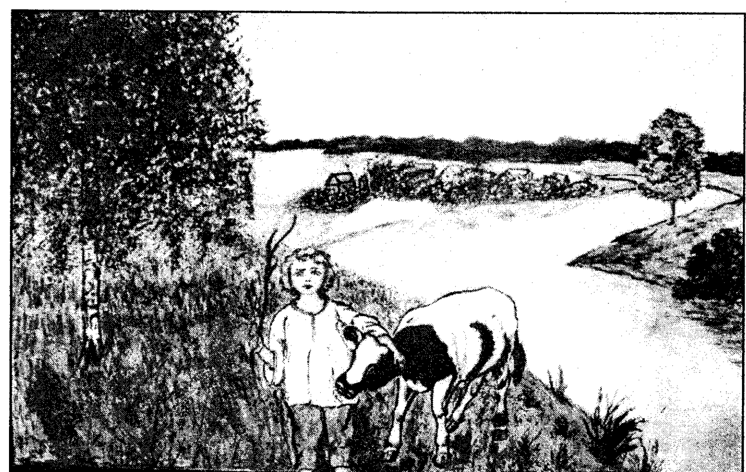
Видит: из кабины вышел специалист колхоза с лопатой. Подошел прямо к могиле с теленком. Снял венки и упал. Долго ждала незадачливая доярка дальнейших событий. Наконец, решилась, подошла. У могилы лежал бездыханный специалист. Видимо, развернул венки, увидел теленка и умер от страха. Причины тому были. В машине лежали трупы его жены и дочери. О намерениях третьего пакойника можно догадываться. Доярка с теленком прямо к председателю.

... А кое-кто утверждает: воры – смелые, ловкие. Даже в самых, как им кажется, безопасных ситуациях, они, при неожиданных обстоятельствах, готовы не только в штаны..., а, как видите, — и дух вон испустить. Так что, уважаемые читатели, кроме обычных мер предосторожности, не теряйтесь в своем доме и ваше добро, здоровье да и жизнь будут сохранены.

П. НАГНИБЕДА.

● *КОНКУРСЫ*

Люблю мой край, старонку гэту...

Як пісала наша газета, Вераніка Салата, вучаніца 7 класа Стайкаўскай СШ, стала пераможцай конкурсу "Люблю мой край, старонку гэту...", які праводзіўся Івацэвіцкім райкамам БСМ. Адну з яе работ мы прадстаўляем увазе нашых чытачоў.

● *КРЫМІНАЛ*

На крывой дарожцы

Неаднойчы задаваў сабе пытанне: чаму крадуць дзеці? І кожны раз прыходзіў да высновы, што, відаць, у тых сем'ях, дзе падлеткі сталі злодзеямі, нешта здарылася, бацькі і дзеці жывуць самі па сабе, у кожнага сваё жыццё, свае інтарэсы. І як вынік, сынкі апынуліся на крывой дарожцы, якая да дабра яшчэ нікога не прывяла.

Так сталася і з Русланам Навумчыкам з Івацэвічаў. Яму толькі трынаццаць гадоў, вучыцца ў пятым класе. Стаяў на ўліку ў інспекцыі па справах непаўналетніх пры райаддзеле міліцыі.

23 лютага якраз у дзень абаронца Айчыны будучы салдат Навумчык завітаў у швейнае атэлье "Стыль". У закройным цэху на той момант нікога не было. Гэта і выкарыстаў Руслан і з сумкі закройшчыцы сцягнуў два мільёны рублёў разам з кашальком.

На наступны дзень малалетні злодзей быў затрыманы. Пусты кашалёк ён схаваў у будынку, што ўзводзіцца побач са швейным атэлье. А вось грошы патраціў або некаму аддаў.

І гэта не першы крадзёж на рахунку Навумчыка. Хоць і малалетні ён, але ж злодзей ужо са стажам. Па ўсім відаць, што такая "дзейнасць" падлетка можа дрэнна скончыцца. А мо бацькі абыякавы да лёсу свайго сына? Тады пытанне з пакараннем злодзея трэба будзе вырашаць інакш.

Яшчэ адзін непаўналетні злодзей таксама з райцэнтра нядаўна быў затрыманы. Ім аказаўся Аляксандр Краўчанка. Нідзе не вучыцца і не працуе, сядзіць на шыі ў бацькоў.

Так, у сталовай былой сельгастэхнікі і з кухні раённай бальніцы пакраў прадукты, у інтэрнаце прыборабудаўнічага завода ў аднаго з жыльцоў сцягнуў грошы. У арышце гэтага злодзея пракуратура адмовіла. Маўляў, непаўналетні, трэба выхоўваць, паставіць на правільны шлях.

Пасля бацькоўскага "выхавання" Аляксандр Краўчанка яшчэ зрабіў некалькі крадзяжоў, што дало падставу для яго арышту. Узбуджана крымінальная справа, ідзе следства.

Толькі два прыклады пра непаўналетніх злодзеяў. Але ж і яны сведчаць аб тым, што ў сем'ях Навумчыка і Краўчанкі зусім не займаюцца выхаваннем сваіх дзяцей, забылі пра свае бацькоўскія абавязкі, пра якія, дарэчы, запісана і ў беларускай Канстытуцыі. Так што несці адказнасць за сваіх сынкоў абавязкова прыйдзецца.

А. ГЛУШЭНЯ,
начальнік крымінальнага вышуку Івацэвіцкага райаддзела міліцыі.

Дэпутацкі запыт

Дэпутаты Вярхоўнага Савета Беларусі 13-га склікання накіраввалі ў Пракуратуру рэспублікі дэпутацкі запыт адносна паездкі Прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі і яго акружэння на Алімпійскія гульні ў Нагана. У запыце адзначаецца, што "гэты ваяж... ажыццяўляўся за грошы падаткаплацельшчыкаў і не прадугледжаны бюджэтам на 1998 год". Спасылаючыся на свой статус сапраўдных народных абраннікаў, дэпутаты Вярхоўнага Савета патрабуюць ад Пракуратуры рэспублікі прадаставіць ім адказы на наступныя пытанні: у якую суму для падаткаплацельшчыкаў абышлася паездка А. Лукашэнкі ў Японію; якая службовая неабходнасць змусіла Прэзідэнта Беларусі правесці амаль два тыдні далёка за межамі рэспублікі; ці магчыма ў адпаведнасці з Канстытуцыяй і дзеючым заканадаўствам сумяшчэнне пасадаў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і прэзідэнта Нацыянальнага Алімпійскага камітэта.

БелаПАН.

● *УСМІХНІЦЕСЯ*

СПОРАВА І СПОРАЎЦЫ

У спораўца пытаюцца, якую ён хату будзе будаваць.

— Круглую, — адказвае споравец.

— Чаму? — здзіўляюцца ўсе.

— Каб з-за вугла не стукнулі.

XXX

Едуць спораўцы з Расіі з заробкаў. Прыехалі ў Маскву. Памылі ў фантане анучы, сушаць. Падыходзіць строгі міліцыянер, пытаецца:

— Адкуль вы?

— Са Спорава.

— А дзе тое Спорава?

Спораўцы ў здзіўленні:

— І як цябе ўзялі ў міліцыю ў Маскву, калі ты не ведаеш, дзе Спорава.

XXX

Споравец-трактарыст разважае:

— Чаму гэта ўсе, як прыходзіць пара садзіць бульбу, мяне па бацьку пачынаюць клікаць. Усё Паўлавіч ды Паўлавіч...

А калі адчаплю ад трактара тую бульбасаджалку, то зноў я — Сямён Аўдосін.

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацэвічах, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу.
Фармат 420х300 мм. Аб'ём — 1 друк. аркуш.
Падпісана да друку 10 сакавіка ў 9.00.

Заснавальнік: рэдакцыя "Газеты для вас"
Газета зарэгістравана ў Дзяржаўным камітэце РБ па друку.
Пасведчанне № 694.

РЭДАКТАР ЛІДЗІЯ ЦАЛУЙКА.
НАШ АДРАС: рэдакцыя "Газеты для вас".
вул. Дзяржынскага, 30, 225250, г.Івацэвічы.
Тэлефон: 8 (245) 2-12-29.

Рукапісы і здымкі не рэцэнзуюцца і не вяртаюцца. Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні і выказванні могуць не супадаць з пунктам гледжання рэдакцыі і не накладваюць на яе ніякіх абавязацельстваў. Пры перадрукоўванні спасылка на нашу газету абавязковая.

Тыраж 1100.
Заказ 729.